

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 7. 4. 2014 ve věci návrhu **obvodní státní zástupkyně pro Prahu 1** ze dne 18. 12. 2013, sp. zn. 0 SPR 493/2013, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. B. B.**, státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

JUDr. B. B., nar. x,
státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1,

z p r o š ť u j e s e

návrhu obvodní státní zástupkyně pro Prahu 1 ze dne 18. 12. 2013, sp. zn. 0 SPR 493/2013, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce,

k t e r ý j í k l a d l z a v i n u , ž e

v rozporu s povinností státního zástupce při výkonu své funkce se vystříhat všeho, co by mohlo ohrozit vážnost funkce státního zástupce stanovenou v § 24 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a v rozporu s povinností státního zástupce zachovávat náležitou úctu k ostatním státním zástupcům stanovenou v § 24 odst. 4 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů,

dne 23. října 2013 v době kolem 12:30 hodin v budově Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, nábr. E. Beneše 3, Praha 1, u dveří kanceláře č. 104 v prvním poschodí po předcházející slovní rozeprě ze vzdálenosti asi 25 cm fyzicky napadla státní zástupkyni zdejšího úřadu Mgr. Z. B. tak, že ji nečekaně dvakrát rychle za sebou jdoucími údery razantně udeřila otevřenou dlaní s roztaženými prsty do čela, přičemž k žádným úrazovým změnám u výše jmenované státní zástupkyně nedošlo,

č í m ž m ě l a s p á c h a t

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

p r o t o ž e

nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který se řízení vede.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání bylo zjištěno, že kárně obviněná a Mgr. Z. B. jsou státními zástupkyněmi Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a v době nepřítomnosti se navzájem zastupovaly. Mgr. Z. B. byl na období od 15. 10. 2013 do 31. 10. 2013 přidělen mimořádný zástup za Mgr. K. F., která byla v té době dočasně přidělena k výkonu funkce státní zástupkyně k Městskému státnímu zastupitelství v Praze. Během tohoto mimořádného zástupu Mgr. Z. B. čerpala dovolenou od 24. do 25. 10. 2013. Tím došlo k situaci, kdy kárně obviněná kromě standardního zástupu za Mgr. Z. B. v těchto dvou dnech zastupovala i Mgr. K. F. Navíc měla v době od 18. 10. 2013 do rána 25. 10. 2013 služební dosažitelnost. Kromě své agendy tak kárně obviněná vykonávala do ranních hodin dne 25. 10. 2013 ještě další tři agendy.

Tyto skutečnosti byly doloženy výsledky kárně obviněné, svědků Mgr. Z. B. a Mgr. J. M., plánem dovolených na II. pololetí 2013, přehledem čerpání dovolené Mgr. Z. B. v roce 2013, jakož i opatřeními obvodní státní zástupkyně pro Prahu 1 poř. č. 8/2013 ze dne 31. 7. 2013, poř. č. 10/2013 ze dne 9. 9. 2013 a poř. č. 11/2013 ze dne 16. 9. 2013, které upravovaly vzájemné zastupování státních zástupců Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 po dobu nepřítomnosti v období od 1. 9. 2013, jejich služební dosažitelnost v období od 11. 10. 2013 do 10. 1. 2014 a jejich mimořádné zástupy za Mgr. K. F. v období od 1. 10. 2013 do 30. 11. 2013.

Dále bylo prokázáno, že zvýšené pracovní vytížení, jemuž měla být kárně obviněná vystavena po dobu dovolené Mgr. Z. B., vyvolalo mezi těmito státními zástupkyněmi napětí, které řešily osobně i pomocí SMS. Po vzájemné dohodě se Mgr. Z. B. pokusila vyjednat u navrhovatelky alespoň zajištění zástupu za Mgr. K. F. jiným státním zástupcem,

avšak takové opatření nebylo přijato s odkazem na krátké trvání vyšší pracovní zátěže kárně obviněné.

O tomto pokusu zajištění jiného způsobu zástupu za Mgr. K. F. se ve svých výpovědích zmínila kárně obviněná i svědkyně Mgr. Z. B. Z přepisu SMS z mobilu kárně obviněné ze dne 21. 10. 2013 vyplývá, že ta nejprve požádala Mgr. Z. B., aby v tento den vyřídila s navrhovatelkou zástup za Mgr. K. F. Mgr. Z. B. kárně obviněné odpověděla, že to není její problém a že jí navrhovatelka tento mimořádný zástup přidělila, ačkoliv věděla, že má dovolenou. V další SMS Mgr. Z. B. odkázala na sdělení navrhovatelky, podle něhož jí zastupuje kárně obviněná, vyprosila si její invektivy a poukázala na to, že dovolenou čerpá podle plánu. Kárně obviněná odpověděla Mgr. Z. B., že toho má dost a že jí nerozumí, neboť se nejedná o zástup za ní, nýbrž za Mgr. K. F. Celá komunikace pomocí SMS, která mezi oběma státními zástupkyněmi probíhala dne 21. 10. 2013 od 6.53 hodin do 8.35 hodin, byla zakončena sdělením Mgr. Z. B., že je kárně obviněná útočná a že to má popletené, neboť zastupuje ji i Mgr. K. F.

O napětí mezi oběma státními zástupkyněmi, které vzniklo v souvislosti s čerpáním dovolené Mgr. Z. B. ve dnech 24. a 25. 10. 2013, vypovídal také svědek Mgr. J. M. Ten při výslechu uvedl, že Mgr. Z. B. na začátku týdne, v němž čerpala dovolenou, přečetla v jeho kanceláři SMS, kterou obdržela od kárně obviněné během víkendu. V ní kárně obviněná vyčítala Mgr. Z. B. nekolegiální přístup kvůli čerpání dovolené ve složité personální situaci ohledně zástupů a přála jí, aby si tedy dovolenou užila. Ve dnech 21. a 22. 10. 2013 dostával od obou státních zástupkyň střídavě informace o nesrovnalostech mezi nimi a o jejich vzájemných výčitkách, jež souvisely s dovolenou Mgr. Z. B. V úterý 22. 10. 2013 působila kárně obviněná poměrně unaveně a bylo na ní vidět vysílení až napětí, což se projevovalo ve stylu komunikace.

Rovněž bylo spolehlivě doloženo, že kárně obviněná a Mgr. Z. B. se dne 23. 10. 2013 v polední přestávce krátce potkaly v budově Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 u kanceláře Mgr. J. M. a Mgr. E. V., kterou se zároveň prochází do kanceláře Mgr. Z. B. Zde kárně obviněná stručně znovu vyčetla Mgr. Z. B. nekolegiální jednání ohledně zastupování.

Tato skutečnost vyplývá z výslechu kárně obviněné a svědků Mgr. Z. B., Mgr. E. V. a L. K.

Kárně obviněná totiž uvedla, že se jí Mgr. Z. B. rozhodla oproti obvyklému postupu přidat zástup i za den 23. 10. 2013, když odmítla vyřizovat svou agendu s odkazem na svou účast u hlavních líčení, ačkoliv i kárně obviněná byla v tento den vyslána k Obvodnímu soudu pro Prahu 1. V poledne se Mgr. Z. B. objevila na státním zastupitelství, avšak ze své agendy si nic nevzala. Když se s touto státní zástupkyní potkala na chodbě, tak jí řekla, že jí děkuje za to, jak si to zabezpečila. Mgr. Z. B. na to nereagovala a poté se obě rozešly. Během tohoto setkání zahlédla L. K., který šel za Mgr. Z. B. do její kanceláře.

Svědkyně Mgr. Z. B. k tomu vypověděla, že když se vrátila od soudu na státní zastupitelství, tak potkala těsně u vchodu do své kanceláře kárně obviněnou, která se na ní obořila, že jí naštvála se zástupy. Také svědkyně Mgr. E. V. potvrdila,

že když Mgr. Z. B. vcházela se správcem aplikace L. K. přes průchozí kancelář do své kanceláře, tak jí kárně obviněná řekla něco v tom smyslu, že měla něco zařídit a nezařídila to. Mgr. Z. B. na to zareagovala tak, že se otočila a řekla, co se zase děje. Svědek L. K. vypověděl, že když šel do kanceláře Mgr. Z. B., tak na ni kárně obviněná slovně vyjela a řekla o ní, že je zlá.

Z výsledku kárně obviněné a svědkyně Mgr. Z. B. a Mgr. E. V. lze považovat za nepochybně prokázané i to, že po uvedeném krátkém setkání na chodbě státního zastupitelství zašla Mgr. Z. B. do kanceláře kárně obviněné, kde spolu opět řešily otázky týkající se zastupování, tentokrát již se zvýšeným hlasem a křikem.

Kárně obviněná potvrdila, že se chystala na cestu k soudu k odpoledním hlavním líčením a s kabelkou v ruce šla ke dveřím své kanceláře. V tom do ní vběhla Mgr. Z. B., byla hodně rozčilená, nechala otevřené dveře a začala na ni křičet, že si vyprošuje její invektivy, že při delegování k soudu nemůže zabezpečovat jakoukoliv agendu, že je to její povinnost, že to nemá v hlavě srovnané a že by proto měla navštívit psychiatra. Ze začátku kárně obviněná příliš nereagovala, ale pak se také nahněvala a zvýšila hlas, neboť když je rozčilená, hovoří zrychleně a nahlas. Připustila, že mluvila hodně nahlas a někdo by mohl říci, že křičela. Během této hádky se ještě jako klepla do čela a říkala si, že je hloupá, když s Mgr. Z. B. zastupování vůbec řešila. Žádné vulgarismy však přitom nezazněly.

Svědkyně Mgr. Z. B. vypověděla, že šla do kanceláře kárně obviněné a řekla jí, že si vyprošuje její invektivy. Pokud totiž vedení státního zastupitelství rozhodlo, že kárně obviněná bude zastupovat nejen ji, ale i Mgr. K. F., tak s tím nemůže nic dělat. Následně obě státní zástupkyně začaly zvyšovat hlas a něco si tam říkaly.

Svědkyně Mgr. E. V. uvedla, že se Mgr. Z. B. vypravila směrem ke kanceláři kárně obviněné. Chvilí bylo ticho a následně slyšela, jak obě státní zástupkyně navzájem zvýšily hlasy a jedna na druhou křičely, aby na sebe nekřičely.

Dokazováním při ústním jednání však nebylo prokázáno, že by kárně obviněná po uvedené slovní rozepři nečekaně fyzicky napadla Mgr. Z. B. dvakrát rychle za sebou jdoucími razantními údery otevřenou dlaní s roztaženými prsty do čela, jak se uvádí v návrhu na zahájení kárného řízení.

Kárně obviněná se k tomuto skutku nedoznala. Uvedla, že bezprostředně po hádce s Mgr. Z. B., která se v její kanceláři odehrála asi 20 minut poté, co tuto státní zástupkyni potkala na chodbě státního zastupitelství, se s ní rozešla, vzala si kabát, spisy a pospíchala k soudu. Tam se v místnosti pro státní zástupce opět setkala s Mgr. Z. B., která přišla krátce po ní. Rozhodla se, že v budově soudu již nebude s Mgr. Z. B. komunikovat, avšak ta jí řekla, že je ve stavu, kdy by měla psychiatra nejenom navštívit, nýbrž se dokonce u něho léčit. V životě nikoho fyzicky nenapadla a na svou čest prohlásila, že se skutku uvedeného v kárném návrhu nedopustila.

Svědkyně Mgr. Z. B. uvedla, že dne 23. 10. 2013 přibližně v 12.30 hodin přišla do budovy státního zastupitelství, odnesla spis do své kanceláře, u své kanceláře potkala kárně obviněnou, která se na ni obořila, a za okamžik vešla do její kanceláře. Tam se odehrála

uvedená slovní přestřelka, při níž už byla u dveří a chtěla odejít. Kárně obviněná stála kousek od ní, dveře byly pootevřené a v tom jí z blízké vzdálenosti dvakrát udeřila otevřenou pravou dlaní zprudka do čela. Poté odešla k sobě do kanceláře, vzala si věci a vrátila se k soudu, kde se v místnosti pro státní zástupce opět potkala s kárně obviněnou, která jí řekla, že boží mlýny melou pomalu. Na to kárně obviněná řekla, že by měla navštívit psychologa, když se takto chová. O fyzickém napadení se zmínila těsně po něm Mgr. E. V., když před odchodem na soud procházela přes její kancelář do své kanceláře. Mgr. E. V. přesně řekla, že na ni kárně obviněná zaútočila, že jí udeřila rukou do čela a že je z toho v šoku. Ten samý den kolem 17. či 18. hodiny zavolala Mgr. E. V. na její soukromý mobilní telefon a požádala ji, aby o fyzickém napadení nikomu neříkala. Další den navštívila lékaře a poté o fyzickém útoku informovala navrhovatelku. Věřila, že se jí kárně obviněná omluví, ale když se tak nestalo, rozhodla se situaci řešit, aby si kárně obviněná nedovolovala ještě víc.

Svědecká výpověď Mgr. Z. B. je však ve významných jednotlivostech v rozporu s výsledkem svědkyně Mgr. E. V. a dalšími důkazy. Svědkyně Mgr. E. V. sice vypověděla, že po hádce s kárně obviněnou přišla do její kanceláře Mgr. Z. B. Ta jí sdělila, že se kárně obviněná zbláznila, že jí definitivně přeskočilo a že od ní dostala na budku a dvě perdy. Působila přitom překvapeně a vyjeveně, avšak neměla žádné zranění ani na ní nepozorovala, že by byla vyděšená nebo měla strach. Po pěti minutách Mgr. Z. B. odešla a v ten den se s ní již neviděla. Svědkyně dále připustila, že jí Mgr. Z. B. poslala SMS nebo volala, aby si to nechala pro sebe.

Svědkyně Mgr. E. V. však uvedla, že Mgr. Z. B. poté, co se na chodbě státního zastupitelství potkala s kárně obviněnou, vešla se správcem aplikace L. K. do své kanceláře, tam s ním 5 až 10 minut řešila něco na počítači, poté chvíli počkala a až následně odešla směrem ke kanceláři kárně obviněné. Také svědek L. K. potvrdil, že po krátkém setkání s kárně obviněnou odešel s Mgr. Z. B. do její kanceláře, kde něco nastavoval na počítači. I kárně obviněná se zmínila o delším časovém odstupu mezi setkáním s Mgr. Z. B. na chodbě státního zastupitelství a následnou slovní rozepří. Naproti tomu však svědkyně Mgr. Z. B. vypověděla, že odešla do kanceláře kárně obviněné bezprostředně poté, co jí potkala blízko vchodu do své kanceláře.

Dále svědkyně Mgr. E. V. uvedla, že mezi tím, kdy slyšela křik z kanceláře kárně obviněné a kdy ji Mgr. Z. B. informovala o svém fyzickém napadení, uplynula doba 15 až 20 minut. Tento údaj však není se shodě se svědectvím Mgr. Z. B., která vypověděla, že s Mgr. E. V. hovořila o fyzickém napadení těsně po odchodu s kanceláře kárně obviněné.

Konečně pak svědkyně Mgr. E. V. uvedla, že Mgr. Z. B. při popisu útoku natahovala ruce dopředu s tím, že jí kárně obviněná měla takto dvakrát udeřit a že to bylo pomalejší než středně těžký úder spíše směrem ke strčení. Naproti tomu svědkyně Mgr. Z. B. vypověděla, že jí kárně obviněná udeřila zblízka a prudce jen pravou rukou s otevřenou dlaní.

Navíc svědkyně Mgr. Z. B. a Mgr. E. V. před podáním návrhu na zahájení kárného řízení vůbec neuvedly, že by první z nich informovala tu druhou o fyzickém napadení v ten samý den, co se mělo přihodit. Svědkyně Mgr. Z. B. ve stížnosti ze dne 29. 10. 2013

adresované navrhovatelce i v záznamu o ústně podaném vysvětlení ze dne 11. 11. 2013 jen uvedla, že byla kárně obviněnou fyzicky napadena, a o žádném rozhovoru s Mgr. E. V. se nikterak nezmínila. Podobně svědkyně Mgr. E. V. v záznamu o ústně podaném vysvětlení ze dne 11. 11. 2013 jen uvedla, že slyšela, jak na sebe kárně obviněná a Mgr. Z. B. navzájem křičely, avšak žádné jiné skutečnosti nesdělila.

Při ústním jednání kárného senátu Mgr. Z. B. vysvětlila tuto nově tvrzenou skutečnost tím, že na rozhovor s Mgr. E. V., který se odehrál v den svého fyzického napadení, zapomněla nebo si ho neuvědomila. Svědkyně Mgr. E. V. odůvodnila kárnému senátu doplnění výpovědi tím, že zpočátku nebrala incident vážně, protože kolegyně nebyla zraněná, nic se jí vlastně nestalo a při podání vysvětlení chtěla uvést jen to, co viděla, když vše ostatní měla jen z doslechu. Teprve později si uvědomila, že by měla vysvětlit i další skutečnosti, které mohou s případem souviset.

S takovými vysvětleními se kárný senát nemůže spokojit. Svědkyně Mgr. Z. B. a Mgr. E. V. jsou nepochybně zkušenými státními zástupkyněmi a tudíž jim muselo být zřejmé, že pro účely prokazování fyzického napadení, ke kterému dochází jen v přítomnosti útočníka a oběti, má velkou důležitost okolnost, že bezprostředně po takovém skutku informuje o jeho spáchání oběť ještě další osobu. Jestliže se tedy o uvedené skutečnosti svědkyně Mgr. Z. B. a Mgr. E. V. nezmínily ani okrajově ve stádiu před podáním návrhu na zahájení kárného řízení, snižuje to v tomto směru věrohodnost jejich výpovědi učiněné při ústním jednání kárného senátu.

Věrohodnost výpovědi svědkyně Mgr. Z. B. dále snižuje to, že byla seznámena s vyjádřením kárně obviněné k návrhu na zahájení kárného řízení, v němž se mimo jiné poukazuje na stav, kdy proti sobě stojí tvrzení dvou státních zástupkyň, z nichž ani jedno nebylo před podáním kárného návrhu ničím doloženo. Na otázku obhájce kárně obviněné totiž svědkyně uvedla, že toto vyjádření viděla. S odpovědí na další otázku, kdo jí vyjádření ukázal, svědkyně nejprve váhala a poté uvedla, že to byla navrhovatelka. Posléze toto své tvrzení zmírnila tím, že neví, jestli vyjádření přímo viděla, ale že zhruba ví o jeho existenci. Navrhovatelka k tomu uvedla, že vyjádření kárně obviněné ani jiné listiny obsažené v kárném spise nedávala k nahlédnutí žádným osobám, které vystupovaly při ústním jednání v postavení svědka. Nicméně připustila, že o tom s kolegy hovořila.

Z těchto tvrzení tedy vyplývá, že navrhovatelka Mgr. Z. B. (při vyhlášení rozhodnutí byla v této souvislosti omylem zmíněna Mgr. E. V. - pozn. kárného senátu) nejméně informovala o skutečnostech uvedených ve vyjádření kárně obviněné k návrhu za zahájení kárného řízení, spíše jí však přímo umožnila do něho nahlédnout. Přitom bylo zřejmé, že za dané důkazní situace, kdy zde proti sobě od počátku stály odlišné výpovědi dvou státních zástupkyň, které bylo třeba při ústním jednání prověřit, je takový postup navrhovatelky nevhodný a může zkreslit výpověď Mgr. Z. B. při jednání kárného senátu a tím i průběh dokazování. Proto i z tohoto důvodu nemohl mít kárný soud za prokázané, že Mgr. Z. B. ihned po údajném fyzickém napadení kárně obviněnou o tomto incidentu informovala Mgr. E. V. a že tak její výpověď je podepřená dalším svědectvím s významnou důkazní silou.

Za takový důkaz, na základě něhož by bylo možné učinit spolehlivý závěr o fyzickém napadení Mgr. Z. B. kárně obviněnou, nelze považovat ani svědectví Mgr. J. M. Ten uvedl, že s odstupem týdne až čtrnácti dnů mu Mgr. Z. B. sdělila, že po slovní přestřelce byla kárně obviněnou fyzicky napadena dvěma údery do čela a hlavy, které rychle následovaly za sebou. Uvedenou skutečnost totiž Mgr. Z. B. svědkovi sdělila se značným časovým zpožděním a v době, kdy již fyzické napadení oznámila navrhovatelce a kdy bylo zřejmé, že její tvrzení je v rozporu s tvrzením kárně obviněné. V lékařských zprávách ze dne 24. 10. 2013 se uvádí, že Mgr. Z. B. byla napadena kolegyní. Nicméně se jedná toliko o tvrzení této státní zástupkyně, jehož pravdivost nelze z obsahu zpráv praktického lékaře a chirurgické ambulance ověřit, neboť tyto nepopisují žádná zranění Mgr. Z. B. a naopak druhá z nich se zmiňuje o normálním nálezu.

Po provedeném dokazování při ústním jednání zde tedy existuje jediný usvědčující důkaz, jímž je výpověď svědkyně Mgr. Z. B. Tato výpověď přitom nebyla ničím podepřena, ve významných aspektech dokonce odporuje dalším provedeným důkazům a navíc její věrohodnost je ze shora uvedených důvodů významně zpochybněna. Jedná se tedy o situaci, kdy zde stojí proti sobě tvrzení Mgr. Z. B. a kárně obviněné, přičemž po vyhodnocení všech provedených důkazů a nemožnosti vedení dalšího relevantního dokazování se nelze přiklonit k žádné ze dvou rozporuplných výpovědí a zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj odehrál. Lze připustit, že vzhledem k napětí, které panuje mezi těmito dvěma státními zástupkyněmi nejen v souvislosti se zastupováním, které negativně ovlivnilo atmosféru na státním zastupitelství a které bylo naprosto patrné i při jednání kárného senátu, mohlo v kanceláři kárně obviněné skutečně dojít k nějakému fyzickému ataku, byť třeba mírnější intenzity, než se uvádí v návrhu na zahájení kárného řízení, například formou strčení. Nicméně provedené dokazování nejenže neumožňuje učinit spolehlivý závěr o fyzickém napadení Mgr. Z. B. kárně obviněnou, nýbrž se k možnosti takového úsudku ani významněji nepřiblížilo. Proto je s ohledem na pravidlo *in dubio pro reo* vycházející ze zásady uvedené v § 2 odst. 2 trestního řádu použitého přiměřeně podle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, a na zásadu zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností (§ 2 odst. 5 trestního řádu použitého přiměřeně podle § 25 zákona č. 7/2002 Sb.) zapotřebí rozhodnout ve prospěch kárně obviněné.

V projednávané věci tedy s ohledem na shora uvedené skutečnosti nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který se kárné řízení vede, a proto Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. kárně obviněnou zprostil návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu

ve věcech státních zástupců